

Видове на драматическата поезія. — Отъ различниъ възрѣнія на поета върху живота, драматическата поезія представя три вида: трагедіи, драма и комедія.

Трагедіята (*) която е получила начало въ Гърція, едно вѣеме изобразявала живота като зависимъ отъ предопредѣленіето на судьбата, или отъ описницѣтъ, и отъ вліяніето на боговетъ, предъ които сѣ ничтожны сичкѣтъ усилія на чыловѣка! Оттуи трагедіята, като представляла само и само картина на борбы и страданія, недопускала нищо забавно или смѣшно, и дѣйствието въ нея трѣбало да са извършва само между лица важны по своето положеніе въ общественныя бытъ: като жрецы, царѣ, правители, пѣлководцы и д. т. Най-знамениты трагичи у Гърцытъ сѣ были: Есхилъ, Софоклъ и Еврипидъ. Тѣмъ са подражавали въ XVII и XVIII столѣтіи френскытъ трагичи, слѣдъ тѣхъ Германскытъ, а на еднытъ и другытъ послѣ сѣ зели да подражаватъ Чехскытъ и Русскытъ драматисгы. Туи подражаніе обаче са ограничавало въ вѣншната само страна на трагедіята, а именно: еднакво дѣлили пѣсата на актове, еднакво опазвали въ трагедіята важентъ тържественентъ тонъ, еднакво извождали за дѣйствующы лица само по-высокы господарственны лица и д. т. Таквизитъ подражателны трагедии са наричатъ *ложовно-классическы*; съ тѣхъ особенно сѣ са прославили: у Френцытъ — Расинъ, Корнель, Волтеръ; и у Руссытъ — Сумароковъ (кото былъ тамъ основатель на публичныя театр), ёще, Княжичи и особенно Озеровъ.

Драмата, която е получила начало въ новытъ времена изобразява живота тѣй, какъто са той представи въ дѣйс-

(*) Отъ глагола *траγω* — тѣжж и *ωδῆ* — пѣсень или *τραγῳδία-ωδῆ* — представлямъ трагедія (*τραγῳδία*) и пѣиъ. А нѣкои производятъ названіето и отъ *τραγος* — пѣрътъ, който приносяли Гърцытъ въ жертвѣ на Бахусъ съ игры и пѣсни.